תלמוד בבלי · אחרונים · קרן לדוד

קרן לדוד על עבודה זרה

רבי דוד כהן־סקלי

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

קרן לדוד על עבודה זרה

רבי דוד כהן־סקלי

מקור הטקסט: דיקטה · רישיון: CC BY-SA 4.0

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/קרן-לדוד-על-עבודה-זרה/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף ח 4
דף יז 4

דף ח.

תוספות ד"ה ה"ג ר"ת מקרן כתיב. כי אין נראה לו דמקרן נראה קרן אחת יותר ממקרין עכ"ל. הנה דבור הנז' כמות שהוא מחוסר הבנה שאין לו משמעות כלל, דלמה אין נראה לו דמקרן נראה קרן אחת וכו'. דודאי הכי הוא האמת דמקרן בלא יוד' נראה קרן אחת. ומקרין ביוד' משמע תרי. כדאמר בש"ס. ועוד דא"כ למה גרס מקרן כתיב כיון דאין משמעותו יותר ממקרין לכן נראה לי לומר דודאי הכי הוא כדאמר הש"ס דמקרין ביוד' תרי משמע ומקרן בלא יוד' אחת משמע. אלא דר"ת בא להורות לנו דגם מקרן בלא יוד אם תנקוד אותה בריש חיריק כאשר הוא נקוד לפנינו אין משמעותה יותר קרן אחת ממקרין הכתובה ביוד'. דדא ודא חדא היא. לכן אם תרצה לקרות אותה כפי המסרה שהיא בלא יוד' צריך לקרותה ברישׁ' פתח' דאז משמעותה קרן אחת ולהכי גורס לה הכי בש"ס מקרן כתיב בנקודותיה דהיינו בריש פתוחה דיש אם למסורת. ולא כמשמעות המקרא. דלפי המקרא תרתי משמע וה"ג גרס ר"ת מקרן כתיב שהנקודות בריש פתח כך כתוב בספרו אלא שהמדפיסים השמיטו הנקדות שהם עיקר שבא להשמיענו ר"ת. אי נמי יש לומר דר"ת בא לומר דצריך לינקד בריש חיריק כמו שהוא לפנינו בספרי תהלים דמשמעותה נמי לשון יחיד ולא בנקודת צירי' דמשמעותה לשון רבים ודו"ק. ועי' להרב מלובלין בחידושיו שכתב שהספרים הקדמונים שקודם ר"ת היו גורסין הכי מקרין תרתי משמע דהיינו בחיריק' הרישׁ' ומשני מקרן קרינן דהיינו הרישׁ' בפתח וע"ז בא ר"ת לומר דה"ג מקרן כתיב וכו' ע"ש וקשה לי לפירושו דמאי משני הש"ס מקרן קרינן דהיינו הרישׁ' בפתח' והרי אנו רואים בכל הספרים דקרינן הרישׁ' בחיריק' והכי אנן נמי קרינן מקרן מפריס להכי בחרתי במה שכתבתי ודו"ק כ"א לכסלו המופלא בנסים דכהני שלוחי דרחמנא ש' תפר"ת לפ"ק אורן יע"א:

דף יז.

בש"ס דאמר עולא קריבא בעלמא אסור משום לך לך אמרינן נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב ע"ש. הנה לא ידענו במלתייהו דרבנן דנקטו לך לך אם הוא לשון הילוך. ונקודתו למד' סיגול לך ולך השניה נקודא הלמד' בשוא לך וכמו לך לך מארצך שמרחיקין אותו מגבול הכרם ומתחומו ואומרים לו שילך אל מקום אחר או בשניהם לשון הליכה לך לך וכופלין הליכתו כדי לזרזו שילך מהר. או בשניהם לשון דבור לנוכח עמו כאומר אליך אליך אנחנו מדברים. ולא תתמהמה שיהא בדעתך שאנחנו מדברים עם אחר והכפל ג"כ מורה על הזירוז מהר:

ונראה להכריח כלשון האחרון ותפוש לשון האחרון ומנא אמינא לה מהא. דכל סיום דבריהם ומאמרם ז"ל בלשון תרגום אמרינן לנזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב הכל בלשון תרגום א"כ מוכח גם תחילת מאמרם הוא לשון תרגום ולא לשון הקדש וא"כ אם שניהם הוא לשון הליכה הו"ל לנקוט בלישנייהו איזיל איזיל שהוא לשון תרגום כסוף לשונם. ואם לך הראשון לשון הליכה ולך השנית היא אליך ג"כ הו"ל לנקוט הכי. איזיל לך אלא מוכח ששניהם לך לך כאמר אליך אליך והיינו לך לך אמרינן לנזירא וכו' והכפל מורה על הזירוז, מהר. ודו"ק. י"ט חשון תרפ"ו אורן וע"א. עי' בספרי בנפש דוד אות רנ"ט. תם מסכת ע"ז: